

at have en større Sikkerhed for, at man ikke gennem en saadan Lovgivning kom i Konflikt med Grundloven, eller hvad det nu var, man de forskellige Steder anførte.

Nu foreligger altsaa Resultatet af Regeringens Overvejelser, og jeg maa jo indrømme, at dette Resultat ligger et betydeligt Stykke borte fra det Moratorieforslag, der forelaa fra den forrige Regerings Side. Overfor disse Lovforslag risikerer vi ikke at komme i den Situation, som Tinget i Gaar Eftermiddags var nær ved at komme ind i, da man oplevede en Diskussion om Paterniteten til et foreliggende Forslag. Her er vi saaledes stillede, at vi ikke fristes til at lade foretage hverken Fingeraftryk eller Blodprøver eller noget som helst i denne Retning; vi er ganske paa det rene med, at det, der her foreligger, er et Resultat af den nuværende Regerings Overvejelser.

Den højtærede Justitsminister sagde, at det, der var Hensigten, var at hjælpe de enkelte Debitorer i saa stor Udstrækning, som det var muligt. Jeg vil haabe, at man under Behandlingen af de Lovforslag, der her foreligger, i meget høj Grad vil holde sig dette for Øje, at det er de vanskeligt stillede Debitorer, man vil komme til Hjælp, og vil holde sig for Øje, at Grænsen for Hjælpen bør trækkes netop dér, hvor der kan være virkelig Fare for, at man gennem disse Lovforanstaltninger kunde komme til paa en eller anden Maade at genere de Grupper af Medborgere, som det netop er Tanken at hjælpe.

Ministeren mente, at ved disse Lovforslag var de modstridende Hensyn afvejet saaledes, at man sluttelig havde naaet det rette. Jeg kan, som jeg har sagt, ikke indrømme, at det her foreliggende er tilfredsstillende. Det er efter min Mening en alt for ringe Hjælp i den Situation, vi i Øjeblikket befinder os i. Og det er min Overbevisning, at Ministeriet inden ret længe, hvis Krisen fortsættes i det nuværende Omfang, vil blive nødsaget til at gaa til langt vidererækkende Foranstaltninger. Det vil sikkert ikke mindst blive krævet fra Landbrugets Side. Der er for øvrigt, forekommer det mig, det bemærkelsesværdige ved Øjeblikkets Situation, naar man lægger Mærke til de Ytringer, der er fremkommet om de her foreliggende Lovforslag, at der, saa vidt jeg har kunnet skønne, intet er fremkommet ude fra Befolkningen, der taler til Fordel eller til Gunst for Forslaget, medens der derimod er fremkommet adskillige kritiske Bemærkninger. Jeg skal ikke fordybe mig i saglige Betragtninger over det, som ligger til

Grund for de enkelte Paragraffer, der er stillet Forslag om. Med Hensyn til Forslaget om Tvangsakkord vil den Side, der vender direkte ud mod Landbruget, blive gjort til Genstand for Omtale af en af mine Gruppetæller, men naar jeg ser paa Forslaget om Ændring i Konkursloven, er det, saa vidt jeg kan bedømme det, nærmest at betragte som et Tilhæng, et Appendiks til Forslaget vedrørende Tvangsakkord. Den højtærede Minister har aabenbart ment, at naar man skulde i Lag med en Lovgivning, som ikke skulde faa en alt for ensidig Karakter, ikke blot gælde Foranstaltninger til Gavn for Landbruget, maatte man ogsaa have noget andet med, og derfor er Forslaget om Ændringer i Konkursloven kommet med med det samme. Jeg vil om disse Ændringer gerne sige, at jeg har intet imod de Smaating, her foreslaas. Jeg kan tiltræde den lille Ændring, der er foreslaaet i § 1, og jeg tror ogsaa, at den Forlængelse af den saakaldte fredlyste Periode, der omhandles i Forslagets § 2, kan være anbefalelsesværdig. Jeg tør ikke benægte, at der kan komme noget gavnligt ud af disse Bestemmelser. Paa den anden Side tror jeg, som sagt, ikke, de vil komme til at betyde ret meget ude i det praktiske Liv.

Men naar jeg her gør nogle Bemærkninger om Konkursloven, fristes jeg til at rejse det Spørgsmaal, om man ikke, naar man alligevel skal til at gennemføre Ændringer i denne Lov, da ogsaa burde medtage andre Spørgsmaal end det, der er nævnt i den højtærede Ministers Forslag. Jeg fristes til at rejse det Spørgsmaal, om der ikke burde indføres den Ændring, at Bestemmelserne om, at Udlæg ifølge Dom og Forlig taber sine Retsvirkninger under visse Omstændigheder, ogsaa kom til at gælde Udlæg, der foretages i Henhold til Udpantning. Det er forebragt mig, at der f. Eks. ved saadanne Udpantningsforretninger undertiden er sket dette, at en Fordringshaver, en Auktionsholder f. Eks., har søgt at skaffe sig Dækning og derved i Virkeligheden er kommet til at genere andre, ja, at det endogsaa er kommet saa vidt, at en Ejendom er blevet afklædt i den Udstrækning, at der ikke en Gang er blevet saa meget tilbage, at forfalden Folkeløn har kunnet betales. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det, blot sige, at saa vidt jeg erindrer, er der om dette Spørgsmaal rettet Henvendelse til Administrationen fra Sagførersamfundet, og det kunde maaske være heldigt, at man, naar denne Sag skal behandles, overvejede, om det ikke var muligt paa dette Omraade at indføre en tids-